

dermed, at han har en lang Tjenestetid indenfor Centraladministrationen. Det er 19 Aar, siden han første Gang blev ansat for Resten ogsaa i Universitetskvæsturen, hvor han nu sidder som Chef. Men den væsentligste Begrundelse henter man fra, at han, ved Siden af at være Fuldmægtig i Kultusministeriet, tillige havde en Stilling som Overfængselsinspektør — jeg kan godt nævne, hvem det er, alle kende Manden og vide, hvem det drejer sig om —, hvorfor han oppebar 3,200 Kr. Naar han nu har maattet frasige sig denne Stilling, vil han ikke have nogen Fordel, men endog absolut Tab ved at gaa over til Kvæstorembedet.

Dette Forhold er naturligvis meget uheldigt, men giver man ham Lønnings-tillæg paa den Maade, slaar man derved en Praksis fast, som man aldrig vil vedkende sig i Lønningslove. Man vil ikke vedkende sig, at en Mand skal kunne rykke op i Tjenestealder og derved tillige i Pensionsalder ved at oppebære Honorarer eller noget lignende for andre Bestillinger, som ikke følge med det Embede, han sidder i. Man vil her slaa en Praksis fast, som vil føre til urimelige Konsekvenser. Det har man ikke haft Øje for i Kultusministeriet, da man foreslog denne Form for Lønstigning. Jeg skal ikke komme ind paa, om der er nogen virkelig Grund til at yde den nuværende Kvæstor et Vederlag, fordi han kommer ned paa en lavere Lønning, men vil man gøre det, skal man gøre det i Form af personligt Tillæg. Det har nemlig ikke Konsekvenser af den Art, i alt Fald ikke saa farlige, som det, jeg her har nævnt.

Der er ogsaa paa § 6 et Forhold, jeg skal gøre opmærksom paa. Det er ganske lille og ser saa uskyldigt ud. Man forlanger paa Postvæsenets Budget nogle faa Hundrede Kroner for dermed at sætte nogle Posttjenestemænd, hørende til de første syv Lønningsklasser, paa lidt højere Lønning, saaledes at de kunne lønnes efter Lønningssats a. Ærede Medlemmer vide, at vi for de første syv Lønningsklasser have 4 Sats, eftersom det er dyrt for de vedkommende at leve paa det Sted, hvor de ere ansatte. Disse Postbude bo i Hellerup, og de angive i Anmærkningerne til Finansloven som Argument for deres Forlangende, at Jernbanens Tjenestemænd lønnes efter Lønningssats a. Jeg har undersøgt, om der fandtes nogen Hjemmel for dette paa forrige Aars Finanslov eller Tillægsbevillingslov — et af Stederne skulde det jo

være —, men har intet kunnet finde. Jeg har forespurgt paa Steder, hvor jeg mente man maatte vide Besked, og faaet det Svar, at det hidrører fra, at Hellerup Jernbanestation ligger paa Københavns Grund. Nu kan det godt være, at det er rigtigt. Der er anbragt, efter hvad der er mig berettet, under et Vindue paa Hellerup Station en Plade i Muren, hvorpaa der staar, at her er Grænsen mellem Københavns Kommune og Gentofte Kommune. Men den Plade sad der ogsaa i 1908, da vi lavede Lønningslovene.

Ærede Medlemmer ville huske, at der førtes en ret indgaaende Diskussion om, hvorvidt man skulde skelne mellem København og Hellerup, og det blev vedtaget her i Tinget ikke alene ved anden, men ogsaa ved tredie Behandling, hvor Spørgsmaalet atter var rejst, at vi skulde skelne mellem København og Hellerup. Der var ikke Tale om København og Gentofte Kommune, men om København og Hellerup — saadan var det udtrykt —, og jeg synes, det vilde være ret farligt, om man her vilde komme ind paa en Fortolkning af Loven som den, Jernbaneadministrationen har gennemført. Der er jo ingen, der ved, hvor meget København vil udvide sin Grund. Saa vidt jeg ved, ligger f. Eks. Vanløse paa Frederikssundsbanen ogsaa paa Byen Københavns Grund. Den har annekteret den Egn derude, Byen griber stadig om sig, og det kan den jo have gode, navnlig maaske finansielle Grunde til, men jeg tror ikke, man med Rette med Tjenestemændenes Lønningslov i Haanden vil kunne henføre Vanløse Station og andre Stationer, som København mulig vil lægge ind under sit Territorium, til Lønningssats a. Jeg tror ikke, det har været Mening. Det var i alt Fald ikke Meningen i 1908, ellers havde man ikke udtrykt det, som man gjorde, idet man sagde: København og Frederiksberg høre til Lønningssats a., alle de andre Steder høre til de andre Lønningssatser. Og man havde netop i Forslaget udtrykkelig foreslaaet, at København, Frederiksberg, Gentofte, Hellerup og Charlottenlund skulde henføres til Lønningssats a. Man skelnede altsaa mellem København og Hellerup, og der er neppe heller nogen som helst Grund til ikke at gøre det. Der bliver saa meget mindre Grund dertil, som f. Eks. Posthuset i Hellerup ikke ligger paa Københavns Grund — hvis man vil lægge det til Grund for Beregningen af Lønningssatsen —, men paa Gentofte Kom-